

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 20. S. Maximus secundo exul.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Duos quoque Discipulos tuos accersemus, ^{Sæculum VII}
 examinabimus, & quid ipsis faciendum, A. C. 656.
 videbimus. Id vero scias, Domine Ab-
 ba! si a bello cum Infidelibus respirare li-
 cuerit, per Sanctam Trinitatem, te &
 Papam, qui sibi multa arrogat, omnes ce-
 teros in illa Regione garrulos, cunctos a-
 lios Discipulos tuos nullo discrimine ha-
 bebimus; singuli pro gravitate reatus,
 sicut Martinus vester, pœnas dabit.

§. XX.

S. Maximus secundo exul.

Altero die decimo quarto Sept. in Festo
 Crucis exaltatæ, Theodosius Consul
 mane ad S. Maximum venit, & postquam
 eum omnibus rebus, quas habebat, spo-
 liasset, nomine Imperatoris dixit: *Quia*
oblatus tibi honores respuisti, iis priva-
beris. Ito in locum, quo te ipsum cum
duobus sociis tuis dignum iudicasti. His
 dictis Theodosius Consul S. Maximum
 tradit militibus, qui captivum Selym-
 briam deduxerunt. Ibi biduo morati
 sunt, donec unus militum perrexisset ad
 castra & ad irritandos contra S. Maximum
 commilitonum animos dixisset: *Ecce Mo-*
nachus in Matrem Dei blasphemus veniet.
 Miles hic, reversus Selymbriam, San-
 ctum Virum deduxit ad exercitum; at
 Præfectus, vir Deum timens, Cohortium
 Duces, Vexilliferos, Presbyteros & Dia-

n. 30.

Q 4

conos

Sæculum VII conos misit excepturos venientem Ab-
A. C. 656. batem, quos conspiciens flexit genua ad
 orandum. Illi quoque se demiserunt in
 genua; tumque confidentes, cum etiam
 S. Senem, ut consideret, invitassent, Vir
 quidam Senio venerabilis comiter S. Ab-
 batem affatus dixit: *Pater mi! retule-
 runt aliquid de te, quod nobis scandalo est,
 scilicet te S. Virginem, Matrem Dei, non
 appellare. Hinc adjuro te per S. Trini-
 tatem, ut nobis, quod res est, dicas, ne
 scandalizemur immerito.* S. Maximus,
 postquam flexisset genua, surrexit, & e-
 tensis in Cælum manibus inter fluentes
 lacrymas dixit: *Quicumque non dicit,
 Dominam Nostram, Sanctissimam Vir-
 ginem, vere fuisse Matrem Dei, Crea-
 toris Cæli & Terræ, Anathema sit in
 nomine Patris, Filii & Spiritus S. &
 omnium Virtutum Cælestium & Aposto-
 lorum, Prophetarum, Martyrum & om-
 nium Sanctorum, nunc & semper, & per
 omnia Sæcula Sæculorum. AMEN.*
 Quibus perceptis adstantes inter obortas
 lacrymas dixerunt: *Pater mi! Deus tibi
 det robur animi, quo cursum tuum felici-
 ter consumes.* Iphis deinde pios Sermo-
 nes miscentibus & militibus confertim ad
 auscultandum confluentibus, Pratoriano-
 rum aliquis, cum videret crescere accu-
 rentium numerum, audiretque indi-
 gnantes crudelitatem, qua S. Senex ha-
 bere-

beretur, Abbatem comprehendi, & in lo-
cum duobus millibus a castris remotum
deferri iussit, donec Perberum deduce-
retur. Clerici Castrenses pedibus Senem
illo secuti, valedicentes, eundem mani-
bus suis equo imposuerunt. Ipse Perbe-
rum deducitur, & carceri traditur.

Sæculum VII
A. C. 656.

Post hæc omnia cum S. Maximus cum
Discipulo suo Anastasio Monacho Con-
stantinopolim denuo fuisset perductus,
Concilio adversus eos convocato, ambo
ipsi & etiam S. Martinus Papa, S. Sophro-
nius Jerosolymitanus, & omnes eorum
Sectatores, uno verbo, omnes Catholici
anathematizati. Tum alter quoque A-
nastasius introducitur, anathematizatur,
atque Concilium Senatusque utraque Au-
toritate conjuncta in eos tres unam sen-
tentiam pronunciant, hujus tenoris: *Sen-
tentia Canonica in vos lata, restabat,
ut ob impietatem vestram Legum rigo-
ri subjiceremini, quamvis crimina ve-
stra pænis omnibus de Jure statutis ma-
jora sint; nihilominus graviolem vindi-
ctam illi relinquentes, qui Justus Judex
est, & Legum rigorem relaxantes, vo-
bis vitæ gratiam facimus, jubemusque,
ut Præfectus hic præsens vos illico in Præ-
torium perducatur, terga vestra bubulis
diverberentur, a radice evellatur lingua,
qua blasphemias protulistis, & amputetur
dextra, qua scripsistis.* Tum per duode-

n. 33.

Q 5

cim

Sæculum VII *cim* *hujus* *Civitatis* *Regiones* *circumdu-*
A. C. 656. *camini, perpetuo exilio & carceri damne-*
mini, ubi reliquo vitæ tempore peccata
vestra defleatis. Hæc Sententia protinus
 executioni data est. Præfectus Maxi-
 mum & duos Anastasios corripit, cæ-
 duntur, lingua radicitus exciditur, ma-
 nu dextra truncantur, per totam Urbem
 Constantinopolitanam ambulare cogun-
 tur, & in Regionem Laziorum Exilii lo-
 cum deportantur.

§. XXI.

Concilium Toletanum decimum.

to. 6. p. 459.

In Hispania eodem anno 656. Revesuin-
 ti Regis octavo, Æra 694. Concilium
 anno superiore denunciatum, uno mense
 serius, id est, primo die Dec. convoca-
 tum est. Inter Concilia Toletana deci-
 mum locum obtinet, & septem Canones
 conditi. In primo dicitur, Festum Vir-
 ginis, nempe Annunciationis, in Ecclesiis
 Hispaniæ diversis diebus fuisse celebra-
 tum, & additur, non esse celebrandum
 die proprio, quod ille in Quadragesimam
 vel in Festa Paschalia incidat; sed statui-
 tur, ut hoc Festum octavo die ante Festa
 Natalitia, id est, decimo octavo Dec. figa-
 tur. In secundo Canone Depositione
 puniri jubentur Episcopi, & Clerici, qui
 juramentum ad præstandam securitatem
 Principi vel Reipublicæ editum violave-
 rint;